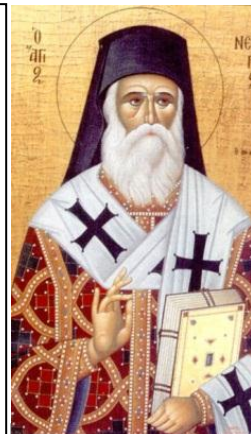

MINUNEA SF. NECTARIE, CARE S-A ARĂTAT UNUI JANDARM, LA 3 ANI DE LA TRECEREA SA LA CELE VEȘNICE

Pe timpul în care era încă în viață, Sfântul Nectarie avea obiceiul să se plimbe câteodată prin diverse locuri ale insulei, să vorbească cu oamenii, să le ofere un sfat bun și să îi cunoască mai bine. Într-una din zile, cam cu doi ani înainte de a trece la cele veșnice, s-a întâlnit cu un jandarm care păzea în insulă un depozit de muniție. Au stat de vorbă pe mai multe teme, jandarmul fiind curios să afle cât mai multe lucruri legate de credință, dar având în sine un puternic spirit de contrazicere. Era un om care nu accepta decât argumentele materiale, un fel de Toma necredinciosul, care nu credea nimic până când nu vedea cu ochii săi și pipăia cu mâinile sale. De aceea, discuțiile se prelungeau adeseori și se terminau fără rezultate prea impresionante. Influențat de ideile materialiste, jandarmul nu accepta să creadă în cele spirituale. După o bună bucată de vreme, jandarmul respectiv a fost transferat la o altă unitate, care se afla departe, pe o altă insulă din Marea Egee. A stat acolo câțiva ani, fără să mai audă nimic despre Sf. Nectarie. După aceea, a fost din nou trimis, în insula Eghina.

Sf. Ierarh
Nectarie,
icoană

Coborând de pe vapor, a apucat pe drumul care ducea spre unitatea militară și mare i-a fost mirarea și bucuria când s-a întâlnit din nou cu Sf. Nectarie, pe drumul prăfuit și încins de căldură. S-au așezat pe o bancă la umbră și au început să reia anumite discuții mai vechi, pe teme de teologie. Nici o schimbare însă, nu se vedea în punctele de vedere ale celor doi. După ce s-au odihnit și au discutat vreme de aproape jumătate de oră, și-au văzut fiecare de drumul său. Îndată ce a predat actele pentru care venise la unitatea respectivă, jandarmul a coborât jos în oraș, la cafenea, ca să se întâlnească cu vechii săi prieteni, pe care de atâta timp nu îi mai văzuse. Din vorbă în vorbă le spuse:

- Îmi place la starețul Nectarie că nu își schimbă convingerile cu ușurință. M-am întâlnit astăzi cu el și mi-a dat aceleași sfaturi pe care mi le dădea și în urmă cu cinci ani.
 - Care stareț Nectarie, l-au întrebat prietenii, poate l-ai confundat, starețul Nectarie a murit acum trei ani.
 - Cum așa, doar îl cunosc atât de bine, și apoi *mi-a spus exact aceleași lucruri pe care mi le spunea și atunci*.
 - Frate, ascultă-ne ce spunem, Starețul Nectarie a murit acum trei ani.
- Dacă nu ne crezi, du-te sus la mănăstire și îți vor arăta maicile mormântul lui.

Tulburat, dându-și seama de minunea care se întâmplase, jandarmul a început să plângă și a pornit cu pași repezi sus spre mănăstire. Pe drum îi întreba pe oameni dacă este adevărat că a murit starețul Nectarie și toți îi spuneau același lucru. Sfântul s-a mutat la Domnul în urmă cu trei ani. A ajuns sus la mănăstire și a cerut să vadă cu ochii lui mormântul Sfântului Nectarie. Nedumerite de faptul că îl vedeau plângând, maicile l-au condus la mormânt. A rămas acolo multă vreme nemișcat căzut într-o adâncă meditație. Începea să înțeleagă în sfârșit că credința în Dumnezeu nu se bazează numai pe argumente văzute, așa cum ceruse el tot timpul în discuțiile cu Sf. Nectarie. Îi era din ce în ce mai clar că, în marea Sa iubire față de oameni, Dumnezeu respectă libertatea fiecăruia și așteaptă o participare liberă și voită din partea noastră la acest dialog al dragostei

care se manifestă prin credință. Sf. Nectarie îl ajutase și îl luminase prin această minunată arătare a sa după moarte, dar în același timp îi explicase că noi trebuie să credem nu doar datorită unei minuni, care eventual ni se întâmplă sau la care suntem martori oculari. Pentru că astfel am fi oarecum privați de libertate și am cere tot mereu alte și alte minuni care să ne încredințeze. Mai mult, am putea ajunge să ne îndoim încă și de simțurile noastre, să negăm minunea și să rămânem necredincioși. Dumnezeu vrea așadar o participare liberă la acest dialog al iubirii, pe care neconținut îl poartă cu întreaga umanitate. Iar minunea cea mai mare este chiar aceea a existenței noastre și a întregii făpturi. Jandarmul a plecat din mănăstire hotărât să-și schimbe viața.
(Diac. drd. Morlova Nicușor, Sfântul Nectarie Taumaturgul)